

הפניות עבור גיליון פעילות לאסיפת אורח חיינו ושירותנו

3-9 בכפרואר

אוצרות מדבר־אלוהים | בראשית י"ב

עד י"ד

"ברית הנוגעת לך אישית"

בב-1 א 522 §4

ברית

בב-2 א 213 §3

תורה

מוקמים לתחייה יהיו מבורכים, שהרי רובם יוקמו לתנאים ארציים הדומים לאלה שהיו בן העדן שאיבדה האנושות. בהמשך ילמדו כיצד יוכלו להשיג את מתנת חיי הנצח (בראשית ב':8, 9, 15-17; ג':17-23).

על בסיס עדויות היסטוריות נלוות, כמה חוקרים סבורים שהעברת חלקת אדמה הייתה כרוכה בהצגתה לקונה מנקודת תצפית גבוהה, וכן בהצגת הגבולות המדויקים המוסכמים. כאשר אמר הקונה "רואה אני", הייתה זו הסכמה חוקית. בעת שהבטיח יהוה לאברהם את ארץ כנען, נאמר לו תחילה להביט לכל ארבע רוחות השמיים. אברהם לא אמר "רואה אני". ייתכן שהיה זה מפני שאלוהים אמר שייתן את הארץ המובטחת לזרע אברהם מאוחר יותר (בר י"ג:14, 15). משה, כנציגו החוקי של עם ישראל, התבקש 'לראות' את הארץ, מה שיצביע, אם הנאמר לעיל אכן נכון, על העברה חוקית של הארץ לידי עם ישראל, תחת הנהגתו של יהושע. (דב ג':27, 28; ל"ד:4; ראה גם הצעתו של השטן לישוע במתי ד':8). פעולה נוספת שנראית בעלת נופך חוקי דומה הייתה: הליכה לאורכה ולרוחבה של הארץ או כניסה אליה כדי לרשתה (בר י"ג:17; כ"ח:13). מכמה מסמכים עתיקים עולה שבכל מכירה של אדמה צוין מספר העצים שבחלקה (השווה בר כ"ג:17, 18).

חיפוש פנינים רוחניות

בב-2 א 683 §1

כהן

מלכי־צדק מלך שלם היה כוהן יוצא דופן. המקרא אינו מוסר דבר באשר לשושלתו, ללידתו או למותו. כהונתו לא הועברה אליו בירושה, ולא היה מי שמונה לפניו או אחריו לתפקיד זה. מלכי־צדק שימש הן כמלך והן ככוהן. כהונתו הייתה גדולה יותר

הברית עם אברהם. נראה שהברית עם אברהם נכנסה לתוקפה כאשר חצה אברם (אברהם) את הפרת בדרכו לכנען. ברית התורה נכרתה כעבור 430 שנה (גלט ג':17). יהוה דיבר אל אברהם כאשר התגורר במסופוטמיה, באור כשדים. הוא הורה לו ללכת אל הארץ שיראה לו (מהש ז':2, 3; בר י"א:31; י"ב:1-3). הכתוב בשמות י"ב:40, 41 מציין שבסיום 430 השנים שבהן ישבו במצרים ובארץ כנען, יצאו בני ישראל, אשר היו בעבדות במצרים, "בעצם היום הזה". היום שבו הוציא אותם אלוהים ממצרים היה י"ד בניסן שנת 1513 לפנה"ס, מועד חג הפסח (שמ י"ב:2, 6, 7). מכאן ניתן להסיק שאברהם חצה את נהר הפרת בדרכו לכנען ב"ד בניסן 1943 לפנה"ס, אז ככל הנראה נכנסה לתוקפה הברית עם אברהם. לאחר שהלך אברהם לארץ כנען והרחיק עד לשכם, נגלה אליו אלוהים בשנית וציון פרטים נוספים באשר להבטחה: "לזרעך אתן את הארץ הזאת". כך קישר בין הבטחה זו להבטחה הגן עדנית וחשף כי 'הזרע' המדובר יעבור דרך שושלת אנושית (בר י"ב:4-7). בהמשך סיפק יהוה פרטים נוספים המתועדים בבראשית י"ג:14-17; ט"ו:18; י"ז:2-8, 19; כ"ב:15-18.

חפנ 89 א 1/7 §3

מדוע עליך לדעת את האמת באשר לאברהם

אברהם שמע הבטחה מדהימה זו לפחות בשני מקרים נוספים (בראשית י"ח:18; כ"ב:18). כדי לקיימה אלוהים אף יקים מהמתים נציגים של משפחות אשר נכחדו. אין ספק שחייהם של אותם

חופשי לדבר עם בעלי ולהביע את השקפתי", אומרת אישה ששמה ג'יל, הנשואה באושר למעלה מ-30 שנה. "במקביל", היא ממשיכה, "בתור ראש המשפחה לבעלי יש אחריות לקבל בסופו של דבר את ההחלטה. כאשר הוא עושה כן, התפקיד שלי הוא לעשות כל שאפשר כדי שהדברים יעלו יפה".

ייתכן שהלקח הנוגע ביותר ללב שנוכל ללמוד משרה הוא זה: אף-על-פי שהייתה יפת תואר, היא לא אפשרה ליופייה החיצוני להפוך אותה לגאוותנית (פטרס א'. ג':1-6). במקום זאת, היא תמכה באברהם בעלויות ובמורדות שעברו בחייהם. אין ספק שאברהם ושרה היו זוג נאמן, עניו ואוהב — שני אנשים שאכן היו ברכה זה לזה.

10-16 בפברואר

אוצרות מדבר-אלוהים | בראשית ט"ו

עד י"ז

"יהוה שינה את שמם של אברם ושרי"

— מדוע?"

בב-1-א 817

פגם, חיפוש פגמים

עם זאת, במקרים רבים בדרכיו של האדם ובמעשי ידיו יש פגם. חטאים וטעויות הם מה שכל בני האדם קיבלו בירושה מאדם הראשון (רומ ה':12; תה נ"א:5). אולם יהוה, אשר הוא עצמו תמים, או חסר פגמים, יודע יצרנו, זוכר כי עפר אנחנו, ונוהג ברחמים (תה ק"ג:13, 14). הוא החשיב את נוח הנאמן והצייתן ל"תמים... בדורותיו" (בר ו':9). הוא הורה לאברהם: "התהלך לפניי והיה תמים" (בר י"ז:1). אף-על-פי ששני אנשים אלה לא היו מושלמים ומתו, הם נחשבו לתמימים בעיני יהוה, ה'רואה ללבבי'. (שמא ט"ז:7; השווה מלב כ':3; דהב ט"ז:9). הוא ציווה על עם ישראל: "תמים תהיה עם יהוה אלוהיך" (דב י"ח:13; שמב כ"ב:24). הוא סיפק את בנו התמים (עב ז':26) כקורבן כופר, ועל בסיס זה יכול להחשיב את מי שמגלים אמונה

מהכהונה של הכהנים משבט לוי, מפני שלוי למעשה שילם מעשרות למלכי-צדק. באיזה מובן? לוי עדיין היה בחלציו של אברהם כאשר הלה נתן מעשרות למלכי-צדק ובורך על-ידיו (בר י"ד:18-20; עב ז':4-10). בזאת שימש מלכי-צדק כצל נבואי לישוע המשיח, "כוהן לעולם כדוגמת מלכי-צדק" (עב ז':17).

התייעל בשירות השדה

מז-1 א 1/1 8

אברהם — אדם אמיץ

אישה יראת אלוהים ורעיה יקרה. שרה הייתה נשואה לאיש אמונה משכמו ומעלה. אך אישה יראת אלוהים זו הייתה בעצמה דוגמה ראויה לציון. למעשה, המקרא מזכיר אותה שלוש פעמים בשמה כמי שראוי שנשים יראות אלוהים יחקו את דוגמתה (ישעיהו נ"א:1, 2; עברים י"א:11; פטרס א'. ג':3-6). אף-על-פי שכתבי-הקודש חושפים פרטים מעטים יחסית על אישה יוצאת דופן זו, מצטיירת במוחנו תמונה יפהפייה של אישיותה.

חשוב, למשל, על תגובתה הראשונית של שרה כאשר הודיע לה אברהם על הוראתו של אלוהים לעזוב את אור. האם תהתה לאן מועדות פניהם ומדוע? האם היו לה דאגות באשר לצורכיהם החומריים? האם נעצבה מהמחשבה שעליה לעזוב את חבריה ואת משפחתה מבלי לדעת מתי, או אם בכלל, תראה אותם בשנית? אין ספק שמחשבות אלה חלפו במוחה. בכל זאת, היא עזבה מרצון, והייתה בטוחה שיהוה יברך אותה על צייתנותה (מעשי השליחים ז':2, 3).

שרה לא רק שירתה את אלוהים בציינות, היא גם הייתה רעיה למופת. במקום להתחרות עם בעלה על השליטה בענייני המשפחה, טיפחה שרה כבוד עמוק כלפיו, ותמכה בו באהבה בשעה שהדריך את משפחתם. בעשותה כן התקשטה, או התייפחה, בתכונותיה הפנימיות החיוביות (פטרס א'. ג':1-6). האם תכונות כאלה יכולות להועיל לנשים בימינו? "דוגמתה של שרה לימדה אותי שאני צריכה להרגיש

אף-על-פי שבימינו דברי הלעג של ישמעאל על יורשו של אברהם יכולים להיראות חסרי חשיבות, בתקופת האבות היה המצב שונה. הדבר ניכר בתגובתה של שרה ובגיבוי שנתן לה אלוהים כאשר התעקשה שהגר ובנה ישמעאל יגורשו (בר כ"א: 10-13). העובדה שתקרית זו מתועדת בכתוב לפרטי פרטים מצביעה גם היא על כך שהתקרית מציינת את תחילת 400 שנות העינויים המנוכרות, שסיומן ביציאת מצרים (גל' ד': 29).

בב-1 א 778 § יציאת מצרים

"דור רביעי". עלינו לזכור שיהוה אמר לאברהם שבדור הרביעי ישובו צאצאיו לכנען (בר ט"ז: 16). לאורך כל 430 השנים שחלפו מהעת שבה הברית עם אברהם נכנסה לתוקפה ועד יציאת מצרים התחלפו למעלה מארבעה דורות. וזאת גם אם מביאים בחשבון את תוחלת החיים הארוכה שממנה נהנו האנשים באותם ימים, בהתאם לכתוב. אולם בני ישראל שהו בפועל במצרים 215 שנים בלבד. ניתן לחשב את 'ארבעת הדורות' שחלפו מאז כניסתם למצרים באופן הבא, באמצעות דוגמה של רק אחד משבטי ישראל — שבט לוי: (1) לוי, (2) קהת, (3) עמרם, (4) משה (שמ ו': 16, 18, 20).

17-23 בפברואר

אוצרות מדבר-אלוהים | בראשית י"ח עד י"ט

"השופט כל הארץ משמיד את סדום ועמורה"

חיפוש פנינים רוחניות

88-5 א 23 15/5 § 5

האם מישהו ראה את אלוהים?

כעת ניתן להבין מדוע פנה אברהם למלאך שלבש גוף בשר ודם, אשר שימש כדוברו של אלוהים, כאילו

וציינתות ל'צדיקים', או לתמימים, ובה בעת לשמור על מעמדו כשופט צדיק ותמים (רומ ג': 25, 26; ראה תומה; שלמות).

בב-1 א 31 § אברהם

הזמן חלף. הם שוהים בכנען זה עשור, ושרה עודנה עקרה. לכן היא מציעה ששפחתה המצרית הגר תביא עבורה ילד לעולם. אברהם מסכים. כך, בשנת 1932 לפה"ס, כאשר היה אברהם בן 86, נולד ישמעאל (בר ט"ז: 3, 15, 16). זמן מה חלף. ב-1919 לפה"ס, כאשר היה אברהם בן 99, ציווה יהוה למול את כל הזכרים בבית אברהם כאות, או כחותם, המעיד על הברית הייחודית בינו לבין אברהם. במקביל שינה יהוה את שמו של אברם לאברהם, בהסבירו: "כי אב המון גויים נתתיך" (בר י"ז: 5, 9-27; רומ ד': 11). זמן קצר לאחר מכן שלושה מלאכים אשר לבשו גוף בשר ודם, שאותם אירח אברהם בשם יהוה, הבטיחו ששרה עצמה תהרה ותלד בן במועד זה בשנה הבאה! (בר י"ח: 1-15).

חיפוש פנינים רוחניות

בב-1 א 460, 461 כרונולוגיה

יהוה אמר לאברם (אברהם): "ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם, ועבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה". (בר ט"ז: 13; ראה גם מהש ז': 6, 7). הדברים נאמרו לפני לידתו של היורש, או "הזרע", המובטח, יצחק. ב-1932 לפה"ס נולד ישמעאל לאברם מהשפחה המצרית הגר, וב-1918 לפה"ס נולד יצחק (בר ט"ז: 16; כ"א: 5). אם נמנה לאחור 400 שנה מיציאת מצרים, אשר ציינה את קץ שנות 'העינויים' (בר ט"ז: 14), נגיע ל-1913 לפה"ס. באותה עת היה יצחק בערך בן חמש. נראה כי באותם ימים היה יצחק גמול, וכבר היה "גר" בארץ שאינה שלו. הוא כעת חווה את תחילת העינויים שעליהם נובא שבאו לידי ביטוי בדברי הלעג של ישמעאל. ישמעאל היה אז בן 19 (בר כ"א: 8, 9).

אלוהיו, יהוה (בראשית י"ד:22–24). באופן דומה, כל החפצים בידידות עם אלוהים כיום חייבים לקרוא בשמו באמונה. הדבר כולל השתתפות בפעילות הבישור — 'הקרבת קורבן הלל לאלוהים, כלומר, פרי שפתיים המכריזות את שמו ברכים' באופן קבוע (עברים י"ג:15; רומים י"א:10).

דיבר עם יהוה אלוהים עצמו. מאחר שמלאך זה מסר בדיוק את מה שרצה אלוהים לומר לאברהם ושימש כנציגו של אלוהים, הכתוב במקרא יכול לומר "יִיָּרָא אֵלָיו יְהוָה" (בראשית י"ח:1).

זכור שמלאך המשמש כדוברו של אלוהים יכול להעביר את מסריו בדיוק רב, כפי שטלפון או רדיו יכולים להעביר את מילותינו לאדם אחר. לכן ניתן להבין כיצד אברהם, משה, מנחם ואחרים יכלו לדבר עם מלאך שלבש גוף בשר ודם כאילו דיברו עם אלוהים. אנשים אלה אומנם היו מסוגלים לראות את אותם מלאכים ואת כבוד יהוה המשתקף באמצעותם, אך לא היו מסוגלים לראות את אלוהים. לפיכך הדבר אינו סותר בשום צורה את הצהרתו של השליח יוחנן: "את האלוהים לא ראה איש מעולם" (יוחנן א':18). אותם גברים ראו את המלאכים המשמשים כנציגי אלוהים, לא את אלוהים עצמו.

24 בפברואר עד 1 במרס

אוצרות מדבר־אלוהים | בראשית כ' עד כ"א

"יהוה תמיד מגשים את הבטחותיו"

חיפוש פנינים רוחניות

899 א-1/7 20 §9

אברהם — מופת לכל החפצים בידידות עם אלוהים

⁹ אברם הגיב בכיטוי אמונה נוסף. הכתוב מציין: "ויבן שם מזבח ליהוה" (בראשית י"ב:7). סביר להניח שהדבר כלל הקרבת קורבנות מן החי, שהרי המילה "מזבח" משמעה "מקום זבחים". בהמשך חזר אברם על פעלי אמונה אלה באזורים אחרים בארץ. כמו כן, הוא 'קרא בשם יהוה' (בראשית י"ב:8; י"ג:18; כ"א:33). הביטוי 'קרא בשם' משמעו גם "הכריז (בישר) על השם". בני ביתו של אברם וכן הכנענים ודאי שמעו אותו מכריז באומץ את שם